

Dagbladet formidler en forvrengt beskrivelse av Hongkong

Arne Melsom, styremedlem i Hongkongkomitéen i Norge, blogger på hongkongsettfra norge.org

I et [intervju](#) i Dagbladet i dag (23. mai) kommer Paul Midford med en framstilling av situasjonen i Hongkong som i beste fall kan sies å være av svært blandet kvalitet. Noe er absolutt relevant, som referansen til den æresløse britiske kolonialismen på 1800-tallet. Men når det gjelder dagens situasjon, er det flere feil og unøyaktigheter i framstillingen. Her tar jeg for meg noen eksempler (sitater i kursiv) som ikke er tilfeldig valgt, men valgt fordi de belyser Midfords forvrengninger.

Hongkong [er] en opprørsk by som er i ferd med å drive bort. Kina vil ikke godta en slik splittelse. Hongkong har en minigrunnlov ("basisloven") som sier at byen skal utvikles mot et styre der byens leder og dens lovgivende forsamling skal velges med [alminnelig stemmerett](#) (artikkel 45 og 68). Slik er det ikke i Hongkong i dag. Denne utviklingen kan kanskje karakteriseres som 'å drive bort'. Men den følger altså av loven som Beijing medforfattet og godkjente for 30 år siden. Om dette er en splittelse, så er den for lengst akseptert av Kina. Hvis Kina nå velger å gå bort fra dette, er det Beijing som står for bruddet, ikke Hongkongs innbyggere.

Hongkong er [et] «gissel» i forholdet mellom Kina og Vesten, særlig USA. Dette er et ekko av dagens propaganda fra Beijing om fremmede makters "svarte hånd" i Hongkong. Feilen i denne framstillingen er igjen at situasjonen følger av Kinas forpliktelser. Ordningen med "ett land, to systemer" ble valgt i [felleserklæringen](#) mellom Storbritannia og Kina fra 1984, registrert i fellesskap av partene som en internasjonal avtale i FN-systemet året etter. Dette ga Hongkong muligheten til å forhandle om internasjonale handelsavtaler som en selvstendig part, separat fra Kina og kinesisk lovgivning. Om ordningen med "ett land, to systemer" blir underminert eller fjernet av Beijing, er det selvsagt at handelsavtalene må revurderes, grunnlaget faller jo bort. Det er Beijing som er gisseltakeren her.

massedemonstrasjonene [...] dreier seg ikke så mye om demokrati; de er en nasjonalistisk bevegelse, som delvis ønsker uavhengighet. Massedemonstrasjonene er ikke nasjonalistiske, de er en fortvilet kamp for å beskytte "ett land, to systemer". Krav om uavhengighet har ikke stor støtte i befolkningen. Da politiet [vansiret en moské](#) med å sprøyte blå kleberlig væske på inngangspartiet, var det aktivister som var først på plass for å rengjøre området. I Kina har dessverre Han-nasjonalismen derimot gode kår, fra det [kulturelle folkemordet](#) på muslimske folkegrupper til aksept for [rasisme i reklame](#). Det er blant Hongkongs demonstranter vi finner støtte til et flerkulturelt samfunn. Nasjonalismen i Kina er urovekkende, og den er det eliten i Beijing som står bak.

I basisloven gjenkjenner vi et betydelig antall elementer som er karakteristiske for demokratier, som et uavhengig rettsvesen, presse-, ytrings- og forsamlingsfrihet, organisasjonsfrihet og streikerett, og demokratiske valg. I tillegg til kampen for disse rettighetene dreier demonstrasjonene seg om et opprør mot vedvarende politibrutalitet hinsides bruk av nødvendig og begrenset makt. Massedemonstrasjonene i Hongkong retter seg mot overgrep fra en supermakt som gjennom sin økende global innflytelse søker å underminere demokratier verden rundt. Hongkongs demokratibevegelse er den viktigste vi har i verden i dag i kampen for menneskerettigheter og demokrati.